

RUDDIGORE eller FÖRBANNADE SPÖKEN

Opera i tre akter av Gilbert och Sullivan
Svensk version: HE, augusti 2015.

DRAMATIS PERSONÆ

SIR RUTHVEN RUDDIGORE (*incognito under namnet Robin Oak*)

SIR DESPARD RUDDIGORE (*ond baron, yngre bror till Ruthven*)

KARL MASTHUGG (*sjöman, barndomsvän till Ruthven*)

ADAM GOODHEART (*trogen tjänare i slottet Ruddigore*)

ROSE MAYBUD (*byns skönhet*)

MAY ROSETHORN (*byns galning*)

HANNAH (*faster till Rose*)

SIR RODERIC RUDDIGORE (*spöke*)

ZORAH, RUTH (*brudtärneproffs*)

KÖR AV BRUDTÄRNOR, SPÖKEN OCH NOLLÅTTOR

AKT I – En majfredag i en skotsk by med spökborg

AKT II – En vecka senare i borgens porträttgalleri

Översättarens förord

Det här är Gilberts och Sullivans tionde opera. Den gjorde inte lika stor succé som föregångaren Mikado, men håller enligt mångas uppfattning minst lika hög kvalitet på text och musik.

Den svenska översättningen är ganska trogen originalet men några anspelningar som blivit föråldrade har moderniserats. I uppsättningar av Ruddigore består kören ofta av tjugo kvinnor och tjugo män, men det går bra att framföra operan med totalt fem manliga och tre kvinnliga sångare. Rollbesättningen blir då den här.

Rose (sopran)
Zorah (sopran)
May + Ruth (mezzo)
Robin + 08₁ (baryton)
Despard + spöke₁ (baryton)
Kalle + spöke₂ (tenor)
Roderic + 08₂ (baryton)
Hannah + Adam + 08₃ + spöke₃ (baryton)

Sångnummer

1. Ville ni gifta er idag? (Zorah, Ruth)
2. På medeltiden fanns (Hannah, Zorah, Ruth)
3. Mitt hjärta har en stark magnet (Rose)
4. Jag har en vän (Rose, Robin)
5. Havets överman (Zorah, Ruth, Rose)
6. Vi geck med trål (Kalle, Zorah, Ruth)
7. Vill du vandra på rättvisans stråt (Robin, Kalle)
8. Det kvillrar härligt (Kalle, Rose)
9. Det hörde ni och vi (Zorah, Ruth)
10. På resan över livets hav (Kalle, Robin, Rose)
11. Galna Mays monolog (May)
12. Här kommer killar (Zorah, Ruth, Rose, tre nollåttor)
13. Å, varför är jag full av hat? (Despard, Zorah, Ruth, 08₂, 08₃)
14. Har ni förstått? (Kalle, Despard)
15. Final, akt 1 (Hela ensemblen)
16. En gång var jag spak som ett nyfött lamm (Robin, Adam)
17. Nu när vi ska kasta loss (Kalle, Rose, Zorah, Ruth)
18. Din kärlek hade jag en gång (Rose, Robin, Kalle, Zorah, Ruth)
19. Döda män av Ruddigore (Roderic, Robin, spöke₁, spöke₂, spöke₃)
20. Då, när mörkret rår (Roderic, spöke₁, spöke₂, spöke₃)
21. Gav upp! (Robin, spöke₁, spöke₂, spöke₃)
23. En gång har jag varit en ond baron (Despard, May)
24. Gör detsamma (Robin, May, Despard)
26. Där stod en liten sippa (Hannah, Roderic)
27. Final, akt 2 (Hela ensemblen)

AKT 1

[Under förspelet försöker brudtärnorna få publiken att boka vigsel. Man ser skyltar med VIXEL och MILJÖGIFTE och det viftas med bokningsblanketter.]

1. VILLE NI GIFTA ER (Zorah, brudtärnorna)

Alla:	Ville ni gifta er ida'?
	Ville ni det så går det bra.
	Ville ni brud och tärnor ha?
	Det fixar vi, så kryssa ja! [viftar med blankett]
	Få din drömbrud i rosa cellofan!
	Det blir det bästa bröllop du har haft på hela dan!
Zorah:	Nio till fem drar man på sin dress.
	Lita på att man blir less!
	D'e ingen hobby och ingen sport,
	Rose måste giftas bort!
	Hon är för snygg för oss, tyvärr.
	Rose gör varenda kille kär.
	Men om hon gifter sej, förstås,
	måste dom älska oss!
Alla:	Syndigt vacker med yppiga behag...
	Kan nån se till att söta Rose får gifta sej idag!
Zorah:	Giftermål är vår mästareplan,
	snart kommer bröllopsdan!
Alla:	Ville ni gifta er ida'?
	Ville ni det så går det bra.
	Ville ni brud och tärnor ha?
	Det fixar vi, så kryssa ja! [viftar med blankett]
	Få din drömbrud i rosa cellofan!
	Det blir det bästa bröllop du har haft på hela dan!
	Garanti lämnar vi.
	Brudens tärnor lämnar bytesgaranti!

[Hannah har kommit in under sången.]

Hannah: Tyvärr, flickor, Rose vill inte bestämma sej för någon.

Zorah: Ska vi vara arbetslösa brudtärnor till döddagar?

Ruth: Men kan inte du gifta dej då, tant Hannah?

Hannah: Nej, jag har svurit evig trohet.

Alla: Till vem?

Hannah: Den dag vi skulle gifta oss fick jag veta att han var den förbannade sir Roderic Ruddigore. Då flydde jag, men jag älskar honom ännu.

Zorah: Så hemskt! [förspelet till Hannahs sång]

Ruth: Dom spelar sången om Ruddigores förbannelse. Sjung den, jag tror inte publiken har hört den!

2. PÅ MEDELTIDEN FANNS (Hannah, brudtärnorna)

Hannah:	På medeltiden fanns, om ni läst era läxor,
	sir Rupert Ruddigore, som grymt förföljde "häxor".
	Han dränkte dom i hål,
	han grilla' dom på kol

och efter tortyr så satte han fyr
och brände dom på bål!

Alla: Dom plågades jämmerskrik
var hans favoritmusik.
Det fanns ingen man
så elak som han,
sir Rupert Ruddigore.

Hannah: Fatta vad alla "häxorna" i trakten hata'n!
Så en av dom slöt verkligen förbund med Satan.
Och när på bålet hon står
med trotsigt flammande hår,
hon uttalar sen
förbannelsen, den
som drabbar Ruddigore: [*med häxröst*]
"Av varje Ruddigore
på detta satans slott [*he, he!*]
krävs att han begår
var dag ett gräsligt brott. [*he, he!*]
Och gör han inte så,
då får han smaka på
tortyr, så svår, och sedan går
till Satan Ruddigore!" [*brudtärneflämtning*]

Hannah: Förbannelsen har drabbat alla som ärvt det slottet
och varje dag har måst begå det hemska brottet,
tills samvetet honom slog
och han kved "Nog! D'e nog!".
Ett ångestskri i agoni –
i plågor hemskt han dog!

Alla: Så har alla sedan dött,
så fasansfullt döden mött,
och likadant går det vad vi förstår
med varje Ruddigore.

[*Brudtärnorna ryser och går sin väg. Rose kommer in, läsande en bok.*]

Hannah: Söta lilla Rose, vad är det du läser?

Rose: O, tant Hannah, den är så bra. [*läser titeln*] Vetikett och ton. Av
Magdalena Ribbing. Den är min vägvisare i livet!

Hannah: Då visar den dej nog vägen till Robin. En snällare make kan du inte få.

Rose: Jag vet. [*förspelet börjar*] Jag älskar honom, men han är ju så blyg!

3. MITT HJÄRTA HAR EN STARK MAGNET (Rose)

Rose: Mitt hjärta har en stark magnet,
så envis som kompassens nål.
Den pekar alltid rätt, ni vet.
Den pekar på min kärleks mål.
Men enligt Vetikett är pekning icke rätt, [*pekar i boken*]
det strider emot hut och vett.
Att peka – nej, man pekar ej,
för pekning passar inte sej!.
Ah – !

Men om vi kunde träffas i smyg
och om han inte vore så blyg
kunde han viska det till mej
som jag ska viska nu till dej. [*ska viska till publik, ändrar sej*]
Men viskning, är det något som dug-
er? Ha, här gäller det att va' slug. [*kollar i boken*]
Nu ska vi se, vad står om de'...
Här står att allt som viskas, det är ljug!

Min raggning måste va' subtil
så killen inte dör av stress.
Jag kanske borde ha mobil
och slå en flört med SMS?
Men enligt ton och takt, har Magdalena sagt, [*pekar i boken*]
är messande blott värt förakt.
Ta fram mobil är dålig stil,
vulgär och billig stil, mobil!
Ah – !
En solig badstrand vore perfekt
med han och jag i paradisdrakt.
Just såna stränder finns det visst.
Välkommen är man som nudist!
Det vore nåt att drömma om, ack,
fru Ribbing, säg okej till det, tack! [*kollar i boken*]
Nu ska vi se, vad sägs om de'...
Här står "Nämns ingen klädsel är det frack"...

Hannah: [*teaterviskar*] Jag ser honom där i kulissen, så jag smyger iväg.

[*Hannah ut, Robin ett osäkert steg in*]

Robin: Åh ... Rose ..., godmorgon!

Rose: Åh ... Robin ..., godmorgon, godmorgon!

Robin: Eh ... godmorgon, godmorgon, godmorgon!

Rose: Så ... det är till å gå ... här?

Robin: [*nickar ivrigt*] Ja ... det är det till å. Och det är också till å gå?

Rose: Ja ... jag skulle just till å gå, men ...

Robin: [*olycklig*] Ja, adjö då! [*vänder och går osäkert*]

Rose: Adjö då. [*går, båda vänder sej pötsligt om och talar*]

Båda: Jo, det var så sant ... Förlåt, vad ville du säga?

Robin: Om du kan ge ett råd ... till en vän som jag har.

Rose: Min vän behöver också ett råd. [*förspelet börjar*] Men börja du!

4. JAG HAR EN VÄN (Robin, Rose)

Robin: Jag har en vän som älskar en tjej
(hoppas hon förstår att det handlar om mej)
men håller tyst, han är inte särskilt käck
("inte käck" är sant, för han är stel av skräck).

Rose: Jag har en vän som också är så kär
(hoppas han fattar vem den tjejen är)
men inte vågar tala om hur det är fatt
(fatta vad knäsvag jag blir, och matt!)

Robin:	Min stackars vän ...	Rose:	Din stackars vän ...
Robin:	Din stackars vän ...	Rose:	Min stackars vän ...
Båda:	Nu vet du vad den stackarn vill. Vad i all värld ska hen ta sej till?		
Rose:	Om jag var din vän bad jag henne ta mitt namn (snygg liten omskrivning för frieri!)		
Robin:	Om jag var din vän bjöd jag honom på min famn (omskrivning för – ja, det fattar ni!)		
Rose:	Om jag var din vän la jag genast på en rem (stå inte här och sjung när tiden går!)		
Robin:	Om jag var din vän följde jag med honom hem (mina etsningar är jätteintressanta i år ...)		
Rose:	Min stackars vän ...	Robin:	Din stackars vän ...
Rose:	Din stackars vän ...	Robin:	Min stackars vän ...
Båda:	Så goda råd må man tacka för, min vän ska få veta vad göras bör!		

[Robin öppnar famnen men tappar modet och övergår till att vinka med ena handen och skuggar för ögonen med den andra.]

Robin: Det är visst en båt som lägger till där. Tror jag. [Rose suckar och går.]
[till sej själv] Jag är en feg stackare! Om jag ändå var lika självsäker som Kalle, min barndomsvän från Göteborg, som gick till sjöss. Undrar förresten vem som kom med båten.

[Kalle in med brudtärnorna hängande om halsen]

5. HAVETS ÖVERMAN (brudtärnorna)

Kör:	Havets överman, känd och älskad av oss alla! Kalle heter han som är ballast av dom balla. Torde inom kort komma i Rapport, Facebook, Twitter om ni gitter, splitter ny frisyra med cool fason, allas ballaste person! Kalle heter han, han är havets överman.
------	--

6. VI GECK MED TRÅL (Kalle, kör)

Kalle:	Vi gick med trål för att feska ål lite syd om Vinga fyr. Vår styrman, som är norsk, tyckte att han såg en torsk men det var ännu ingen torsk, nej, det var ännu ingen torsk. Och då slog det mej – det måste va' en ubåt från Moskva, och jag skrek: "Dom spionerar på vår trål!" Att en KGB-spion skulle kolla min person, d'e sånt man ännu inte tål, nej, så behandlar inte Putin maj!
--------	--

Kör: D'e sånt du änna inte tål,
naj, så behandlar inte Putin daj!

Kalle: Det var full panik,
det var vilda skrik,
som på bamban i Angered.
Fast ekolodets plink
signalerade en mink,
tror ni att det lura' mej?
Naj, det lura la inte mej.
För jag visste att på denna ubåtstypen änna fanns
periskop som änna liknade en svans,
så jag skrek på egen risk:
"Knö daj hem, din fula fesk!"
Tror ni att den våga stanna sen?
Naj, svansen mellan bena och good-bye!

Kör: Tror ni att den våga stanna sen?
Naj, svansen mellan bena och good-bye!

[Kalle dansar en hornpipe med beundrande utrop från flickorna.]

[Robin påkallar Kalles uppmärksamhet, vill ha honom i enrum.]

Robin: Pst, Kalle, det är jag!

Kalle: Men va görsköj, det är ju du din gamla luspudel! Är du inte på slottet?

Robin: Var tyst, vi går åt sidan så ska jag berätta.

[Drar i Kalle, de trampar på stället och flickorna glider åt sidan.]

Robin: Lite till!

[Drar i Kalle, de trampar på stället och flickorna glider ut i kulissen.]

Robin: Alltså, jag lever förklädd här i byn. Ingen får veta att jag är en Ruddigore.

Kalle: Jag fattar – är det skatten eller underhållsbidraget?

Robin: Nej, det är förbannelsen. Men nu gäller det Rose Maybud. Jag är olyckligt kär i henne.

Kalle: Olyckligt? Du som skulle va' den görstiligaste, görsmartaste, görsexigaste luspudeln i hela flottan, om du nu var en luspudel i flottan, alltså.

Robin: Jag vet, men jag vågar inte säga det själv. Kan inte du göra det för mej?

Kalle: Nu hör jag en röst tala till mej, härinifrån. *[pekar]* "Kålle", säger den, "man överger inte en vän i sjönöd!". Lita på mej – jag ska bre på!

7. VILL DU VANDRA (Robin, Kalle)

Robin: Vill du vandra på rättvisans stråt?
Vill du helst vara reko och sjyst?
Ge nån annan en chans
för en rimlig balans?
Då kan du lika gärna va' tyst!
Har Aschberg nån gång sagt förlåt?
Janne Josefsson om ursäkt bett?
Nej, sin auktoritet
bygger dom, som du vet,
på att alltid va' den som har rätt.

Båda: Ska dom fatta d'e du som är bäst
duger inte att vara modest.

Nej, var säker på rösten
och slå dej för bröstet,
för då imponerar du mest!

Robin: Jag är troligen smartast i stan,
jag har volvo och vovve och hus,
men jag nämns inte på-
peka att det är så,
så då blir jag en grå liten mus.
Jag är charmig och stilig som fan
men det är ingen nytta med de'
för när jag kommer nära
den kära, så hära,
då blir jag ett dallergelé.

Båda: Ska dom fatta d'e du som är bäst
duger inte att vara modest.
Nej, var säker på rösten
och slå dej för bröstet,
för då imponerar du mest!

[*Hi-five. Robin går.*]

Kalle: Att han har så låg tanke om sej själver! Men jag ska lotsa han in i
äktenskapets hamn. Se, där kommer tösabiten!

[*Rose in – Kalle spärrar upp ögonen, gnuggar sej i ögonen, märkbart skakad.*]

Kalle: Vid alla blåvita änglar, kolla vicken lustjakt! Men naj, Kal, hon är inte din.
[*slår sej själv på fingrarna*] Hör du det, hon är inte din!

Rose: Talar min herre med mig?

Kalle: Naj, med en röst här inne.

Rose: Där inne? Vad säger den?

Kalle: Just nu spelas det bara ljuv musik. Dunka, dunka! I nitti knop.
Men nyss sa den att den såg världens vackraste kvinna framför sej.

Rose: Så där får den nog inte säga, ett ögonblick ... [*bläddrar*] Jo, faktiskt! "Tala
alltid sanning", står det.

Kalle: Och sen sa den "Källe", den säger så för vi är gamla bekanta, men jag heter
Kal [*räcker fram handen*], "Källe, henne ska du gefta daj med!"

Rose: [*bläddrar desperat*] Bröllop, bröllop ... "Tacka alltid ja till inbjudan
omgående". [*tar osäkert den framsträckta handen*]. Ja, tack då!

Kalle: Får jag kyssa bruden?

Rose: [*bläddrar med vänster hand*] kyss, kyss ... "Handkyssar är föråldrat". Ja,
då så. [*kysser Kalle på munnen, förspel under kyssen*]

8. DET KVILLRAR HÄRLIGT (Kalle, Rose)

Kalle: Det kvillrar härligt genom ben och mærg
som bergodalbanån på Liseberg.
Tjohej, då går vi te fest i byn,
Poseidon står mitt i Avenyn.
Jag är Poseidon mitt i Avenyn!
En sjöjungfru, det är du!
En skön jungfru blir min fru,
vi gefter oss i Feskekyrka nu!

Rose: Jag vet hur vårt bröllop ska bli rätt:
 följ Magdalena Ribbings vetikett.
 Vår kärlekslycka, men ingen sorg,
 ska snart få smycka ditt Göteborg.
 Det finns väl ingen sorg i Göteborg?

Båda: Och när det blev vi två
 var klockan kvart i två,
 och vi ska förbli två.
 Vi ska förbli, förbli minst två.
 När det blev vi två
 var hon kvart i två.
 Vi ska förbli två,
 förbli minst två.

[De omfamnar varann. Zorah tittar in, gör stora ögon, vinkar upphetsat till sig
 brudtärnorna. De omringar paret och kastar blommor över dem, sjunger sedan till
 publiken.]

9. DET HÖRDE NI OCH VI (brudtärnorna)

Kör: Det hörde ni och vi att det var frieri.
 Men vad var det hon sa?
 Hon svarade väl ja?
 Då är det dags att sjunga nu,
 att sjunga för de unga tu:
 Ville ni gifta er ida? [Robin in, förväntansfull]
 Ville ni det så går det bra.
 Ville ni brud och tärnor ha?
 Det fixar vi, så kryssa ja!

Robin: Åh, har du talat med henne?

Kalle: [generat] Eh, ja.

Robin: Och vad sa hon?

Kalle: Eh, ja!

Robin: Hurra! Älskling! [omfamnar Rose]

Brudtärnor: [omringar paret] Ville ni gifta er ida'? Ville ni det så går det bra ...

Kalle: Reva seglen och dreja bi! Du fattar fel! [går emellan] Hon sa ja till mej!

Robin: Dej?? [Kalle omfamnar Rose]

Brudtärnor: [omringar paret] Ville ni gifta er ida'? Ville ni det så går det bra ...

Robin: Tyst! Vad ska det här betyda?

Kalle: Det är inte mitt fel. Just när jag skulle nämna ditt namn var det nån som sa
 "Ta henne själv, vet ja!". Vad skulle jag göra? Man måste ju lyda sitt
 hjärta! Så jag tog henne.

Brudtärnor: Ville ni gifta er ida'? Ville ni det så går det bra ...

Robin: Käften och försvinn! [brudtärnorna gör sura grimaser och går]

Rose: Hade jag vetat att du ville ha mej, hade jag sagt nej till den här mannen!

Kalle: Men sagt är sagt!

Robin: Självklart, du har gjort ett bra val, Rose. Din Kalle är den perfekta
 familjefadern, bortsett från att han är ett otroget fylla som spelar bort alla
 pengar, men man kan inte få allt.

Kalle: [skakar hand] Tack, du är en sann vän!

10. PÅ RESAN ÖVER LIVETS HAV (Rose, Robin, Kalle)

Alla:	På resan över livets hav är mänskan slav till hjärtats krav. Ett hjärtslag varar en sekund [stetoskop fram] och nästa stund står man på grund.
Kalle:	Mitt hjärta säger: "Denna tjej blir säkert bra. Hon är den typ som passar dej, som du vill ha. Om i nån annan hon blir kär finns ingen tröst", så säger något i mej här, mitt hjärtas röst, mitt hjärtas röst.
Robin:	Mitt hjärta säger: "Hellre feg än machosprätt! Du har ju både stadigt kneg och bostadsrätt." Gör inte nån affär av de', där i mitt bröst. Den säger bara som det e, min hjärteröst, min hjärteröst.
Rose:	Mitt hjärta motsäger sej själv, tyvärr, tyvärr. Än vill det bo vid Göta älv, än stanna här. Jag gör det senaste jag tytt att hjärtat vill, men om det ändrar sej på nytt säger jag till, säger jag till.
Alla:	På resan över livets hav är mänskan slav till hjärtats krav. Ett hjärtslag varar en sekund och nästa stund står skeppet ditt på grund. På grund går det på en sekund, på grund, på grund på en sekund, på grund. På grund, på grund, på en sekund på grund.

[Alla går ut, Robin gråtande. Under förspelet kommer Galna May in som en pråmdragare. Vad hon släpar i trossen ser man inte förrän hon själv nästan försvunnit i kulissen, men den hon släpar in är förstås Galna May själv.]

11. GALNA MAYS MONOLOG (May)

May:	Drar jag mej för att gå in, då drar jag mej. [ryck] Drar jag mej för att gå upp, då drar jag mej. [gäsp] Intressant ..., likadant elegant! [till publiken] VA? Inte sant? Knoparens knop i en talja firas det med. Doparens dop i en balja firas, det med. Om en knop och ett dop slås ihop blir det ett – knytkalas? Men hej! De' e mej! D'e Maj! Knäppa May! Den galna Maj! Majsan! Visst är jag galen mätt med normalen. Häpp, häpp! Knäpp, knäpp! Som hela byket som är på psyket – rrrrrrrrratad!
------	---

På ett torg en dag i maj
en flicka stod och sålde blommor,
då en man i vit kavaj
kom fram och ville köpa rosor,
men flickan svara':
"Köp en majblomma med nål
för ett ädelt ändamål!"
Men han skratta' bara, rackarn:
"Ingen nål, tack", och så stack han
och hans egen Majblomma blev kvar
och har i alla dar drömt om den karl
som henne rrrrrratat. [*gråter*]

[*Rose in.*]

Rose: Hur är det fråga om? Vad är fatt?

May: Är du galen?

Rose: Nej, det tror jag inte, hur så?

May: Bra, jag är galen i sir Despard Ruddigore. Ingen annan får va' det.

Rose: Den onda baron Ruddigore? Så förskräckligt!

May: Han älskade mej en gång. Men nu tror jag han älskar Rose Maybud.
Henne ska jag knipsa!

Rose: Men ... jag är ju Rose Maybud!

May: Va, du? Dom sa att hon skulle vara vacker. Men knipsa dej ska jag!

Rose: Så dumt, jag ska ju gifta mej med en annan man idag.

May: Okej, knips slipp! Jag älskar honom alltså mer än dej.

Rose: Mer än du, menar du väl, annars blir ju betydelsen att du älskar honom
mer än vad du älskar mej.

May: Hmm, det är sant i den betydelsen också. Men titta, där kommer killarna
från stan. Då måste vi vara välkomstkör på torget!

12. HÄR KOMMER KILLAR (May, Rose, brudtärnor, nollåttor)

Flickor: Här kommer killar,
killar vi gillar
ända ifrån huvudstaden.
Tänk vad det betyder,
grymma attityder,
värsta frillan,
klart vi gilla'n
(han måste spreja'n)
som fejorna man annars bara ser på Fejan.
Lockar rockar fett!

Pojkar: När vi är utleda
på att varje freda'
beundras av flickor från stan, från stan,
då dras vi till landet
för här ute kan det
bli hängel i halmen som fan, som fan.
Och kolla på tjejerna,
wow, vilka grejer va!
Suga får duga å välja å svälja.

Fina och Lina och Nina och Stina,
 nu gör ni med oss vad ni vill.
 Ni gör med oss, ni gör förstås
 vad helst ni vill.

Flickor: En nollåttakille med nysprejad frille
 och busiga brallor med stil, med stil,
 och god för en mille, det är vad vi ville
 och sen får han gärna ha bil, ha bil.
 Men killar från byn är en skrämmande syn,
 dom tror Ellos är mode, men hur kan nån tro det?
 Snackar som sjåare, grovhånglar råare,
 pang på manicken, ni vet ...
 D'e pang på manicken, ni vet.

Pojkar. Kom Fina och Lina!

Flickor: Vilka killar!

Pojkar: Kom Nina och Stina!

Flickor: Tacka vet vi er från stan, så

Pojkar: När vi är utleda	Flickor: Här kommer killar
---	---
Ni gör med oss, ni gör förstås vad helst ni vill.	Gör med oss, ni gör förstås vad helst ni vill.

Alla: Fredag! Myspys! Fredag, fredag, fredagsmys!

[*Despard stegar in, piska i handen, alla ryggar skrämnda tillbaka.*]

13. Å, VARFÖR ÄR JAG FULL AV HAT? (Despard, kör)

Despard: Å, varför är jag full av hat?	Alla: Säg de'.
Och varför är jag rabiät?	Det me'?
Jo, för att jag är psykopat!	O ve'!!
Jag jobbar åtminstone på't.	
Varför bär jag en piska med snärt?	Gör du?
Varför siktar jag jämt på nåns stjärt?	Just nu?
För att jag vill verka pervert!	Nej, hu!
Tyvänn gör det inte mej kåt.	
Om man sysslar för mycket med brott	Gör man?.
blir ens ansikte vidrigt och rått	Som han.
och just en sån min har jag fått.	Minsann!
Jag var ganska gullig som barn.	
Min lekamen har växt i format	Får mat!
och mitt anlete vanställt av hat	Och gnat.
med oangenämt resultat.	Ackurat!
Klart ingen vill umgås med karln.	
Krim'nell ville jag aldrig bli.	Sånt knot
Jag kunde läst krim'nologi	Tomt hot.
och då vart lika vacker som ni.	Fan tro't.
Ni är verkligen snygga att se!	
Så tänk på det här varje dag.	Okej!
Om ni skulle bryta nån lag	Ja, säg!
blir ni lika fula som jag!	Oh, nej!!!
Och nu ska jag skrämmas med de'!	

[Han skrämmer iväg alla från scenen, vänder sej till publiken.]

Despard: Alla hatar mej, ni också väl. Men vad skulle ni göra om era förfäders spöken hotade er med en gruvlig död om ni inte begick ett brott om dan? Jag gör mitt onda brott på morgonen och sen är det goda gärningar som gäller resten av dan. Igår rånade jag en bank och donerade pengarna till hembygdsföreningen. Idag cyklade jag på Hornsgatan med dubbdäck och delade ut ballonger till barnen. [*Kalle har kommit in*]

Kalle: Får man ställa en fråga till ers högtidlighet?

Despard: En sjöman! Vad kan han vilja mig?

Kalle: Det gäller ers högfärdighets äldre bror.

Despard: Ah, stackars Ruthven, han dog för tio år sen.

Kalle: Nej, ers högdragenhet!

Despard: Nej? Vad menar ni?

Kalle: Ers högborglighets bror lever och bor här förklädd som Robin Oak. Och idag ska han gifta sej med Rose Maybud.

Despard: Va? Kan detta vara sant?

Kalle: Ja, och min fråga är nu – borde jag berätta detta för ers högtryckstvätt?

Despard: Jag vet faktiskt inte, det var en knepig fråga. Varför skulle ni berätta det?

Kalle: Det är min chans att få tillbaka Rose. Om ni hjälper till förstås.

Despard: Och det är min chans att få leva ett fläckfritt liv. Fri – fri till sist efter tio års trälldom i det ondas tjänst!

14. HAR NI FÖRSTÅTT (Despard, Kalle)

Kalle: Har ni förstått?

Despard: Jag tror nog de'.

Jag vet vad som händer
om jag nu använder
vad ni förrått.

Kalle: Jag tror så me'.

Vi följer etiken,
sånt gillar publiken.

Båda: Så plikten, plikten framför allt,
som filosofen Kant befallt.

Det skulle va' ohederligt
att smita från sin givna plikt,
att smita från sin givna plikt.
Ohederligt att smita från sin pliddeli-pliddeli-pliddeli-
pliddeli-pliddeli-pliddeli-pliddeli-plikt!

[*Dans*]

Despard: Dom kommer visst!

Kalle: De unga tu,
som nu ska förmenas
att lyckligt förenas.
D'e lite trist ...

Despard: Det drabbar ju
dom tärnor som gärna
vill slippa va' tärna.

Kör: Vad nu då?
Rose: En löjlig lögn, du är ju ingen "sir". Han är en fjant!
Robin: En "sir" – min titel rå jag inte för, men det är sant.
Alla: Va' nu då? Nä hu då!

Robin: Jag har teaterhobbyn att spela en person
och den ni kallat Robin är Ruddigores baron.
Kör: Är Ruddigores baron!
Robin: Min bror tycks inte gilla mitt oskyldiga skämt
men att jag gjort nåt illa förnekar jag bestämt.
Kör: Förnekar han bestämt!
Robin: Som onda baron får jag spela den rollen.
Kör: Han spelar den rollen som onda baron.
Robin: På vilken fason har jag inte nån koll än.
Kör: Han har ingen koll än på vilken fason.
Robin: En baron Ruddigore ska ju råna och mörda.
Kör: Nej, råna och mörda baron Ruddigore!
Robin: Ja, men det får nog vänta till kommande lörda'.
Kör: Till kommande lördag han väntar med det.
Att våldta och råna och mörda får vänta till lörda'!

Alla: Som onda baron får han spela den rollen.
:
Han spelar den rollen som onda baron.
På vilken fason har han inte nån koll än.
Han har ingen koll än på vilken fason.
Som onda baron får han spela den rollen.
:
Han spelar den rollen som onda baron.
På vilken fason har han inte nån koll än.
Han har ingen koll än på vilken fason.
Som onda baron får han spela den rollen.
På vilken fason har han inte nån koll än.
Som onda baron får han spela den rollen.
På vilken fason har han inte nån koll än.
Vår onda baron!

Zorah: Vem är den usling som förrått dej? Upp med en hand!
Kalle: D'e jag!
Alla: Skitstövel!
Kalle: Lugn – jag bara lydde samvetets röst.

Det varma hjärta som i mitt bröst
förnims, förnams, förnums,
beordrade mej med tvingande röst,
och jag lydde order bums.
Jag visste att det drabba' dej,
i vänskapsbägarn strödde grums,
men tror ni att det stoppa' mej? Nej!
Jag lydde order bums!

Kör: Om hjärtat ber en att man ska
sin bästa vän förråda, ja
då lyder man order bums.

Rose: Adjö! Jag är ett fån.
 Vårt livskontrakt
 känns nu som hån
 och kallt förakt.
 Gör du din karriär
 med synd och brott
 men oss emellan är
 det slut, d'e slut, förstått?
 Adjö! [*till Despard*] Ta mej! Jag är din brud.

Tärnor Ville ni gifta er ida?
 Ville ni det så går det bra.
 Ville ni brud och tärnor ha?
 Det fixar vi, så kryssa ja!

Despard: Förlåt, men jag är nu en skötsam man.

Rose: Man som blir min nu!

Despard: Och den jag lovat äktenskap är May!

May: För tio år sen ... Å lycka!
 Men att du ska hålla det gamla löftet är inget jag yrkar.

Despard: Inget du yrkar?
 Sköna Maj är kvinnan som jag dyrkar!

Tärnor Ville ni gifta er ida?
 Ville ni det så går det bra.

Rose: Kalle, den man jag älskat har förråtts av dej.
 Du är den enda som finns kvar, så du får mej.

Tärnor Ville ni gifta er ida?
 Ville ni det så går det bra.

Rose, Kalle: Lycklig är det snille som tryckt på rätt knapp.
 Lycklig är den lille som hittat sin napp.
 Lyckligare killen som funnit sin brud,
 men lyckligast är ändå den
 som fick en man ibland män,
 kolla han har en figur som en gud!

May, Despard: Bäst av alla mår den som mår som en prins.
 Mest av alla får den som får allt som finns.
 Näst gladast är lorden av Ruddigores blod
 men som lyckats klonas,
 så en nu kan försonas
 och sen slipper baronas
 och nu ska bli god.

Zorah: Lyckligt är ett sinne på diktens parnass,
 dito är ett linne på sviktens madrass,
 lyckligast en pinne i viktväktarns glass.
 Men vänta förresten,
 vad hände med prästen?
 Det verkar som festen är redan igång.

Robin: Olycklig är sångarn som saknar publik.
 Olycklig är gångarn som går på en spik.
 Olycklig är ångarn när ångan tar slut.
 Men värre än annat
 är den som just fann att

hans öde är förbannat,
så jag går nu ut.
Alla: Lycklig är det snille som tryckt på rätt knapp.
Lycklig är den lille som hittat sin napp.
Lyckligare killen som funnit sin brud,
men lyckligast är ändå den
som fick en man ibland män,
kolla han har en figur som en gud!
Figur som en gud!
Figur som en gud!

[*Alla dansar. Ridå.*]

AKT 2

[*Borgens porträttgalleri. Robin och Adam gör melodramatisk entré och försöker verka mycket, mycket onda.*]

16. EN GÅNG VAR JAG SPAK SOM ETT NYFÖTT LAMM (Robin, Adam)

Robin: En gång var jag spak som ett nyfött lamm
och nu – sir Ruddigore. Ha! Ha!
Har inte begått än
dom vidriga brott en
sir Ruddigore begår. Ha! Ha!
Adam: Och min funktion hos min baron
i medbrottslighet består. He! He!
D'e sånt man får ta
när man jobbar som ja'
åt huset Ruddigore. Hä! Hä!
Båda: Att vara världens värsta baron
är svårt i egen hög person.
Man måste ha en assistent,
för brottsrådgivning har jag betjänt.
Som brottsrådgivare har jag betjänt.
Robin: Det har jag bekänt.
Adam: Att han har betjänt, det har han bekänt.
Betjänt har han, har han bekänt.

Adam: Och vilket vidrigt brott tänker baron begå idag?

Robin: Inte vet jag, det är ditt jobb att hitta på sånt.

Adam: Sjömannen Karl Masthugg och ungmön Rose Maybud söker företräde för
att få ert samtycke till deras äktenskap. [*väser*] Förgifta deras läsk!

Robin: Förgifta ... kommer aldrig på fråga! Vad sägs om ... att jag gör hemska
grimaser så att blodet stelnar i hans ådror av fasa?

Adam: Det är inget brott, bara oartigt. Men här kommer dom nu.

[*Robin och Adam ut. Förspel, brudtärnor dansar in följda av Rose och Kalle.*]

17. NU NÄR VI SKA KASTA LOSS (Kalle, Rose, brudtärnor)

Kalle: Nu när vi ska kasta loss, förstås,
går vi på kärlekens hav i kvav?
Det går inte utan

en man i kajutan
som styr hela skutan
och det är jag – den man som styr skutan är jag.
När varje Kålle i Göteborg
och varje Åda på Adolfstorg
så avundsjukt sneglar
på skutan jag seglar,
ja, då slår mitt hjärta en volt, så stolt,
ja, då slår mitt hjärta en volt, så stolt!
För du är ett så sött litet skepp,
om jag släppte dej vore jag knäpp.
Ett så nått litet, hett litet, tätt litet, lätt litet,
spätt litet, rätt litet skepp.

Kör: För du är ett så sött litet skepp,
om han släppte dej vore han knäpp.
Ett så nått litet, hett litet, tätt litet, lätt litet,
spätt litet, rätt litet skepp.

Rose: Du är knappast långvarigt kär, tyvärr,
om en månad så går du till sjöss, ajöss,
och trohetens ord
kastar du över bord
för dom orden var bara ett skämt, bestämt,
dom orden var bara ett skämt.
När jag sitter ensam och sur i bur
och du söker i varje hamn en famn
och genast ska störta
dej ut för att flörta
med smicker, med lock och med pock, din bock, arrg,
med smicker, med lock och med pock. Arrg!
Fast jag är ett så sött litet skepp,
om han släppte mej vore han knäpp.
Ett så nått litet, hett litet, tätt litet, lätt litet,
spätt litet, rätt litet skepp.

Kör: Fast du är ett så sött litet skepp,
om han släppte dej vore han knäpp.
Ett så nått litet, hett litet, tätt litet, lätt litet,
spätt litet, rätt litet skepp.
Ett så nått litet, hett litet, tätt litet, lätt litet,
spätt litet, rätt litet skepp.

[Robin in.]

Robin: Ha! Ha! Nu är ni i mitt våld! Vill ni försmäktas i slottet Ruddigores fuktiga fängelsehålor? Ni är hjälplösa mot ondskans makt ...

Kalle: Stopp! [veklar upp IFK Göteborgs flagga] Ingen vågar ge sej på någon som bär detta blåvita standar.

Robin: Arrgh! Gäckad av en fotbollsflagga! Men jag ska ge han och hon ...

Rose: Sir Ruthven, visa misskund och använd objektsformen på pronomina. En gång älskade ni mig till vanvett. Nu när ni inte längre kan få mig till brud är väl det näst bästa att ni låter er bästa vän gifta sig med mig.

18. DIN KÄRLEK HADE JAG EN GÅNG (Rose, kör, Robin, Kalle)

Rose: Din kärlek hade jag en gång,
älskade dig, [uttalas som det stavas]
men kärlekssagan blev ej lång,
sen sket det sig!
När nu dig mig sig kvitt har gjort
mig dig sig kvitt gjort lika fort.
Dem dig sig till dig sig försport,
ge oss grönt kort!

Kör: Ge dom grönt kort!

Robin: [melodramatiskt] Ha! Ha! [i samtalston] Okej. [går]

Tärnor: Oh, lycka!
Till kyrkan och prästen ska vi,
äntligen får vi vår vigsel.
På bröllopets fotografi
strålar vi på varje pixel!

Kalle: För du är ett så sött litet skepp.
Rose: Om du släppte mej vore du knäpp.
Kalle: Ett så nätt litet,
Rose: hett litet,
Kalle: tätt litet,
Rose: lätt litet,
Kalle: spätt litet,
Rose: rätt litet skepp!

Kör: För du är ett så sött litet skepp,
om han släppte dej vore han knäpp.
Ett så nätt litet, hett litet, tätt litet, lätt litet,
spätt litet, rätt litet skepp. [Alla dansar ut.]
Ett så nätt litet, hett litet, tätt litet, lätt litet,
spätt litet, rätt litet skepp.

Robin: I en vecka har jag begått ett brott om dagen. Men har det varit tillräckligt grovt för att avvärja förbannelsen. Ni mina avlidna förfäder vet vad som krävs. Kan jag hoppas på ert andliga stöd?
[Porträtten blir levande och stiger ur sina ramar.]

19. DÖDA MÄN AV RUDDIGORE (Spökkör, Robin, Roderic)

Spöken: Döda män av Ruddigore
märkta av förbannelsen
har här hängt i hundra år,
stiger in i världen igen.
[till Robin]
Ruddigore förbannades
och det gäller även dig,
men i dag besannades
att han inte sköter sig.
Ynkrygg, feging, kruka, krake,
morsgris, käring, mespropp, hare,
lipsill, gnällspik, fäntratt, pajas,
usling, slashas, latmask, sjajas,

fåhund, sillmjölk, lätting, hundsfott!
Det är brått nu att du gör ditt brott nu,
annars, kramad av gastars hand,
tuggas du av blodad tand!

Roderic: Jaha, jaha, jaha! [*Robin som legat hopkrupen tittar upp.*]

Robin: Vad ser jag? En figur!

Du är prins Hamlets faders vålnad, eller hur?
Jag såg dej på Dramaten.

Roderic: Nej, jag är spöket av din farbror, sir Roderic. Och farbror
Roderic är inte (höhö) nåderik!

Robin: Du stackars spöke!

Roderic: Din tro att det är synd om oss är vrång.

Vi spöken är ett muntert gäng med mycket hålligång.

Spöken: Vi spöken är ett muntert gäng med mycket hålligång!

20. DÅ NÄR MÖRKRET RÅR (Roderic, spökkör)

Roderic: Då när mörkret rår
och när skyar går
över månens kalla grin
och från alla håll
skuggor blir till troll
som får liv av vindens vin.
När nattskärrans krax
och spökugglans flax
sliter sönder nattens frid,
då ekar vålnadens värsta skratt på bästa spökningstid!

Spöken: Ha! Ha!

Roderic: På bästa spökningstid!

Spöken; Ha! Ha!

Alla: Vårt skratt på bästa spökningstid!

Roderic: Fasans rossling når'n
ifrån kyrkogård
där det gås igen igen.
Under gravens sten
rasslar döda ben
som en gång var kvinnor och män.
Och till död musik,
ingen levande lik,
trådes dansen, skönt morbid,
och rejvpartyt pågår tills tuppen gal,
de dödas spökningssfinal.

Spöken: Ha! Ha!

Roderic: De dödas sista skratt!

Spöken: Ha! Ha!

Alla: Vårt skratt, de dödas spökningsskratt!
Ha! Ha! Ha! Ha!

Roderic: Ja, vad säger du, vill du hänga med oss nån gång?

Robin: Nej tack, det är bra ändå.

Roderic: En gång ska du hänga med oss i galleriet. Men nu va' det den där lilla detaljen med dagens brott. Det är vårt jobb att se till att du sköter dej, annars drar dom in vålnadsbidraget.

Robin: Jag har bara varit ond baron en vecka och punktligt utfört mina dagliga brott.

Roderic: Måndag?

Robin: Det var annandag pingst. En röd dag.

Roderic: Stämmer, men tisdag då?

Robin: Då deklarerade jag falskt.

Spöken: Ha ha! Det gör ju alla, det gills inte.

Roderic: Onsdag?

Robin: [*melodramatiskt*] Jag förfalskade ett testamente!

Roderic: Vems?

Robin: Mitt eget.

Roderic: Men man kan väl inte förfalska sitt eget testamente!

Robin: Jodå, jag gjorde det. Om man inte ens kan förfalska sitt eget testamente, vems testamente kan man då förfalska?

Spöken: Hm, låter övertygande.

Robin: I torsdags körde jag utan säkerhetsbälte.

Roderic: Jaså, du har bil!

Robin: Nej, det var skottkärra, men i fredags förfalskade jag en check.

Roderic: Din egen, gissar jag.

Robin: Ja, det kanske det var. I lördags gjorde jag min son arvlös.

Roderic: Har du en son?

Robin: Nej, inte än, men jag gjorde det proaktivt.

Roderic: Det här är ju bara trams. Nu är du så god att genast begå ett gräsligt brott, ska vi säga människorov? [*Spökerna håller med*] Kidnappa en kvinna nu eller utsätt dej för obeskrivlig pina!

Robin: Kidnappa kvinna? Skulle inte tro det! Nån anständighet har jag.

Roderic: Då så – låt pinan börja...

Robin: Nej, nej, sluta! Jag ska... [*pinan upphör på Roderics tecken*]

Roderic: Du ska vad då.

Robin: Jag ska ... tänka på saken.

Roderic: Som du vill. Då fortsätter vi

Robin: Sluta, sluta, jag ger upp. Jag lovar att göra det.

Roderic: Genast?

Robin: Ja, ja, genast. Jag anade inte att det kunde kännas så.

21. GAV UPP (Spöken, Robin)

Spöken: Gav upp, gav upp, d'e klart att han gav upp mot oss i samlad trupp.
 Med denna sista Ruddigore det som det alltid går.
 Med denne går det som det går med varje Ruddigore.
 Vi har ju smärtexpertspetskompetens och gör det just där det känns.
 Det gjorde lite ont förstås.
 Det gjorde lite ont förstås.
 Vi hoppas du ursäktar oss.
 Förlåt oss allt, förlåt oss allt,
 förlåt oss eller dö!

Förlåt oss allt, förlåt oss allt,
förlåt oss eller dö!
Robin: Förlåter allt, förlåter allt!
Spöken: Förlåter allt, förlåter allt,
förlåter allt, hurra!
[*Spökerna återvänder till sina porträtt*]
Döda män av Ruddigore
märkta av förbannelsen
har här hängt i hundra år,
går in i tavlans ram igen.

[*Adam in*]

Adam: Herrn ser ut som om herrn har sett ett spöke.

Robin: Ja, alla förfäderna, det var hemskt. Gå ner i byn meddetsamma
och kidnappa en kvinna, vem som helst!

Adam: Men ...

Robin: Lyd bara order, spring iväg!

[*Båda går. Despard och May in, sobert klädda.*]

23. EN GÅNG HAR JAG VARIT EN OND BARON (Despard, May)

Despard: En gång har jag varit en ond baron
May: (han satte skräck i hela trakten)
Despard: trolovad med ett dårhushjon
May: (allt det tog slut i första akten).
Despard: Hur framtiden blir är inte sagt än.
May: Vi har sökt upp en breakdancetrupp ...
och visat hur bra vi kan hålla takten!
[*båda lägger sej mödosamt på rygg och splattrar med benen*]
Båda: Men tyvärr, inget proffskontrakt än.

May: Jag – pyromanodepressiv.
Despard: Klappar man hennes hår så bränns hon.
May: Han – psykopat med laglöst liv.
Despard: Nu ska jag bli en vanlig Svensson.
May: En sån som en Svensson, hur är en sån?
[*Despard kollar kritiskt hela publiken*]
Despard: Jo, sur och trist och tyst – javisst,
Såhär kan man testa ifall man känns sån.
[*blänger sura, det rycker snart mungiporna, bryter samman*]
Båda: Nej, vi når knappt till Svenssons gränsson!

Despard: Vi har varit gifta en vecka.

May: En lycklig, lycklig vecka!

Despard: Och lugn, framför allt lugn.

May: Ja, så lugn. [*vilt*] Och det är dej, min hjälte, min idol, jag kan
tacka för det! Jag är inte längre vild, jag är städad, kontrollerad
och har inga utbrott!

Despard: May, behärska dej! Sinneslugn är det som gäller.

May: Sinneslugn är det som gäller. Finns inget att hetsa upp sej över.
Mitt sinne har funnit ro. [*vilt*] Tack vare dej, min make, min
kung, min gud. Jag omfamnar dina knän.

Despard: May, inga känslorvall! Var stoisk! Ordning och reda.
 May: Ordning och reda är det som gäller.
 Despard: Utmärkt, låt oss ha ett kodord som betyder det – "Fårösund".
 May: Ja, vad bra. [*vilt*] Du är så smart, så genial, så överintell...
 Despard: Fårösund!
 May: Fårösund är det som gäller.
 [*Robin in*]
 Robin: Min bror och svägerska – vilket oväntat besök!
 May: [*vilt*] Ska jag slå ner honom? Ska jag slita honom i småbitar?
 Despard: Fårösund!
 May: Fårösund är det som gäller.
 Despard: Min bror, vi har kommit för att be dej upphöra med dina fasansfulla brott och – kosta vad det vill – bli en laglydig skattebetalare.
 Robin: Men jag har inte begått några brott än!
 May: [*vilt*] Hörde du - inga brott! Inga brott, va!
 Despard: Fårösund!
 May: Fårösund är det som gäller.
 Despard: Min bror, du glömmer att du i rättvisans ögon har varit ond baron i tio år och är ansvarig för alla missdåd begångna av den olyckliga person som var din ställföreträdare.
 Robin: Det tänkte jag inte på. Var jag förskräcklig?
 Despard: Tänk bara på vad du gjort mot denna stackars flicka, du lovade henne äktenskap och sen trampade du hennes kärlek i smutsen. Jag säger fy, fy för ett sådant uppträdande!
 Robin: Vilken skitstövel jag varit. Såja, gråt inte. [*May gråter mot Robins bröst*] Det är bra nu. Fårösund! Fårösund!
 May: [*snyftande*] Det är Få- Få- Fårösund.
 Robin: Fårösund, ja det är klart. Fårösund då!
 May: Fårösund är det som gäller.
 Robin: Allt är bra nu när du är gift med honom. Eller, vänta, är det mej hon är gift med?
 Despard: Nej, med mej. Hur blir det med brottsligheten?
 Robin: Jag ska trotsa mina förfäder. Vad dom än hotar med vägrar jag att begå några brott.
 May: [*vilt*] Jag visste det, jag visste det. Gud välsigne dej!
 Despard: Fårösund!
 May: Och gud välsigne Fårösund.

24. ATT TROTTA DESSA SPÖKEN (Robin, May, Despard)

<p>Robin: Att trotsa dessa spöken må få hemska konsekvenser, men moralen i mitt inre sätter orubbliga gränser. Och som följd av mitt beslut tör inom kort jag livet mista, så jag ber er lyssna till de ord som lär bli mina sista: "Visa hjältemod i nöden tillhör hjältens hjälteöden och här brinner hjälteglöden, så nu dör jag hjälteöden!" Dessa mina sista ord kan ni få telegramma mamma... (Äsch, nu blev dom inte sista, så då gör det väl detsamma.)</p> <p>Despard: Så då gör det väl detsamma!</p> <p>May: Så då gör det väl detsamma!</p>

Despard: Så då gör det väl detsamma!

May: Så då gör det väl detsamma!

Robin: Så då gör det väl detsamma!

Despard: Så då gör det väl detsamma!

Alla: Så då gör det väl detsamma,
samma, samma, samma, samma!

May: Om ni vill ha ett råd av mig som ställer allt till rätta
får jag be er vänligt sluta upp att hoppas mer på detta,
för som fnoskig dilledåre har man inte rätta kollen,
är ett stolpskott med en skruv lös, född i farstun, tom i bollen,
inte skottat fram till dörren, inte alla kor i båsen,
bara tomma läsk i backen, inte några chips i påsen.
Så hos tomtarna på loftet är det dags att börja damma,
men jag fattar ändå inget, så då gör det väl detsamma

Despard: Så då gör det väl detsamma!

Robin: Så då gör det väl detsamma!

Despard: Så då gör det väl detsamma!

Robin: Så då gör det väl detsamma!

May: Så då gör det väl detsamma!

Despard: Så då gör det väl detsamma!

Alla: Så då gör det väl detsamma,
samma, samma, samma, samma!

Despard: Om jag har fattat rätt, så sjunger han på sista versen,
och får hänga som porträtt i gallerit och spöka här sen,
och då ärver jag förbannelsen och måste hit tillbaka
med min kära bipolära bokstavsdiagnos till maka,
men om jag har ordet nu är inte sista ordet sagt än,
ska jag hinna säga allting får jag lov att öka takten.
Gågågår det föför fort så kan man lätt böbörja stamma.
men ni fattar ändå inget, så då gör det väl detsamma.

Robin: Så då gör det väl detsamma!

May: Så då gör det väl detsamma!

Robin: Så då gör det väl detsamma!

May: Så då gör det väl detsamma!

Alla: Gågågår det föför fort så kan man lätt böbörja stamma.
men ni fattar ändå inget, så då gör det väl detsamma.
Gågågår det föför fort så kan man lätt böbörja stamma.
men ni fattar ändå inget, så då gör det väl detsamma.
samma, samma, samma, samma, samma, samma!

[*May och Despard ut, Adam in släpande en bråkig säck (om Adam och Hannah är samma skådis drar han in sej själv i en lasso).*]

Adam: Dådet är utfört! Det var inte lätt, hon kämpade som en tigrinna!

Robin: Store tid, henne hade jag glömt. Släpp ut henne!

[*Adam knyter upp och springer sin väg. Hannah kryper ur säcken.*]

Robin: Jag är rysligt ledsen för det här misstaget. Förlåt, förlåt!

Hannah: Falska ord lurar mej inte. Ditt perversa missfoster, nu ska du få känna på Hannahs vrede. [*jagar Robin runt scenen*].

Robin: Rädda mej, någon! Farbror Roderic, rädda mej!

[Roderic kliver ut sitt porträtt]

Roderic: Är människorovet utfört.

Robin: Det blev en tigrinna i stället. Hon är efter mej.

Roderic: Men ... är det inte lilla Hanna-panna!

Hanna: [förbryllad] Roddy-doddy!

Roderic: Min egen gamla kärlek, hur kom du hit?

Hannah: Det här råskinnet överföll mej. Men det ska han få umgälla!

Robin: Jag har förklarat att det rörde sej om ett miss...

Roderic: Tig och försvinn!

Robin: Ja, farbror. [går]

Roderic: Märkligt att ses efter så många år.

Hannah: Mycket märkvärdigt, jag trodde att du var död.

Roderic: Det är jag, sedan tio år. [förspelet börjar]

26. DÄR STOD EN LITEN SIPPA (Hannah, Roderic)

Hannah: Där stod en liten sippa vid en mäktig ek,
hon på kjolen flörtigt vippa, hon var tänd på smek.
Sippor är ju inte sippa,
de är kända för att strippa,
brukar skor och strumpor skipa under vårens lek.
D'e vår metafor ...

Roderic: [talar oförstående] Mätta får?

Hannah: Metafor, du förstår, är en liknelse.

Jag försöker trycka ut min besvikelse.

D'e vår metafor

Roderic: D'e vår metafor

förstår Ruddigore.

Förstår Ruddigore

Båda: D'e vår metafor kanske ni förstår
om den lilla, lilla sippan, som vid eken står.

Hannah: Eken skyddade den lilla, hon var ung och vek,
men en gång såg det rätt illa ut och modet svek,
då en rasande gorilla
rök ihop med en gerilla
var det bäst att sitta stilla under mäktig ek.
D'e vår metafor ...

Roderic: [talar oförstående] Mätta får?

Hannah: Metafor, du förstår, är en språklig bild,
men all möda att förklara den tycks va' förspild..

D'e vår metafor

Roderic: D'e vår metafor

förstår Ruddigore.

Förstår Ruddigore

Båda: D'e vår metafor kanske nån förstår
om den lilla, lilla sippan, som vid eken står.
D'e vår metafor, vår metafor, metafor.

Roderic: Mätta får! Bää!

[Robin och alla andra kommer in]

Robin: Stopp ett tag – jag har fått en idé. Om jag vägrar begå mitt
dagliga brott dör jag, eller hur?

Roderic: Under hemska plågor, ja.

Robin: Det är alltså liktydigt med självmord.

Roderic: Det kan man säga.

Robin: Men självmord är ett brott (eller var när den här operan utspelas) så farbror borde inte ha dött.

Roderic: Aha, så jag är praktiskt taget levande. [*omfamnar Hannah*]

Robin: Och Rose, om jag inte är ond baron längre, vill du då ha mej?

Rose: Enligt Vetikett och ton är svaret "ja, tack".

27. FINAL, AKT 2 (Alla)

Rose: Om en man har vart en riktigt ond baron
men försäkrar att han blivit en god person
hör det till god ton att hjälpa'n,
det är inte rätt att stjäla'n
för det står i boken Vettikett och ton.

Kör: För det står i boken Vettikett och ton

Robin: Jag har vart en ond baron en vecka blott
och mitt gamla kneg , det har jag återfått.
Rensa, vattna, plöja, harva,
så och skörda ska jag varva
med att odla själen på min åkerlott.

Kör: Med att odla själen på sin åkerlott.

Kalle: D'e la ingen sorg att man har fått en korg!
Att man fått en korg, de e la ingen sorg!
Flickor som är kuttersmycken
finns det säkert flera stycken,
faktiskt överallt i hela Göteborg.

Kör: Faktiskt överallt i hela Göteborg.

May&D: Nu när vi har slutit äktenskapsförbund
är det dags för oss att om en liten stund
lämna denna ort i Skottland
för att ge oss av till Gotland
och där bygga oss ett hus i Fårösund.

Alla: Nu när dom har slutit äktenskapsförbund
är det dags för dom att om en liten stund
lämna denna ort i Skottland
för att ge sej av till Gotland
och där bygga sej ett hus i Fårösund.
För att bygga sej ett hus i Fårösund,
lämna denna ort i Skottland
för att ge sej av till Gotland
och där bygga, bygga, bygga
bygga, bygga, bygga sej ett hus
i Fårösund.

Lycklig är det snille,
det snille som funnit sin brud.
Lyckligast den kille,
den kille som har en figur som en gud,
och en underbar brud.